

(цивільно-правові). Доцільне створення державою умов для широкої взаємодії уповноважених органів виконавчої влади у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху і страхових організацій, розширення можливостей для їх співпраці з метою забезпечення безпеки у сфері дорожнього руху та внесення доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Список бібліографічних посилань

1. Непран А. В. Проблеми розвитку обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів та шляхи їх розв'язання // *Фінанси України*. 2014. № 7. С. 75–86.

2. Асадов А. М. Косвенные (опосредованные) правовые отношения: вопросы методологии и значение в финансовой деятельности государства. М.: Норма, 2013. 320 с.

3. Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: Закон України від 1 липня 2004 р. // *Голос України*. 2004. № 165. С. 572.

4. Косинська В. А. Особливості страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів. // *Митна справа*. 2012. № 6(84). С. 305–311.

Одержано 12.06.2017

УДК 351.75+343.34

Альона Валентинівна КОМЗЮК,

*аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-2615-103X>*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ З ГРОМАДСЬКИМИ ОБ'ЄДНАННЯМИ

Докорінні зміни в нашій державі у всіх сферах життєдіяльності, у тому числі у сфері охорони правопорядку, справляють значний вплив на організацію діяльності суб'єктів, які реалізують державну політику у відповідних напрямках.

В системі здійснення державної влади Національна поліція посідає значне місце. Це пояснюється функціями, які вона виконує, а також тим, що її робота тісно пов'язана з населенням. Цей правоохоронний орган інформує населення про свою роботу, оцінку стану публічного порядку та реалізацію його зміцнення.

Дослідження практики співробітництва органів правопорядку та населення свідчить, що сьогодні процес взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями позитивно впливає на результати її діяльності, з одного боку, й формування позитивного іміджу в очах населення – з іншого [1]. Отже, результати діяльності поліції безпосередньо залежать від співпраці її працівників з громадськими об'єднаннями.

Загальні питання взаємодії різних суб'єктів у сфері охорони правопорядку були предметом дослідження багатьох вчених, проте, варто

зазначити, що питання взаємодії правоохоронних органів та громадських об'єднань не втрачає своєї актуальності, оскільки органи Національної поліції перебувають в процесі реформування та оптимізації їх структурних підрозділів.

Спеціально-юридичний підхід до поняття взаємодії показує, що його сутність не зводиться тільки до спільної діяльності суб'єктів, а містить у собі більш широке коло зв'язків і контактів (обмін інформацією, узгодження самостійних дій, планування роботи тощо). Соціологічні дослідження показують, що практика охорони громадського порядку і протидії правопорушенням пов'язується із широким спектром стійких відносин між поліцією та громадськістю для досягнення загальних цілей [2].

Щодо практики співробітництва правоохоронних органів з населенням такий процес визнається науковцями як погоджена за метою, місцем і часом спільна діяльність суб'єктів при виконанні покладених на них завдань у сфері охорони громадського порядку, попередження і припинення правопорушень на певній території [3, с. 33].

В літературі підкреслюється, що поліпшення взаємодії між населенням і поліцією є актуальною проблемою, з вирішенням якої пов'язано зміцнення демократичних засад суспільства [4, с. 16-18]. Це пояснюється тим, що існують різні концептуальні підходи щодо взаємодії поліції і населення, тому при розробці програм їх співпраці важливо виявити можливості кожного з них; з'явилися нові форми і способи взаємодії, які потребують ґрунтовного аналізу та узагальнення; поширюється обмін досвідом роботи між працівниками правоохоронних органів України та поліцією зарубіжних країн; існує потреба поглибленого вивчення та розробки рекомендацій щодо використання зарубіжного досвіду взаємодії поліцейських структур та громадян з урахуванням особливостей менталітету українського суспільства.

Варто констатувати, що в Україні на сьогодні розвиток співробітництва між поліцією та громадянами відбувається спонтанно, без належної організації і системного підходу. Заходи щодо залучення громадськості до правоохоронної діяльності відбуваються, як правило, внаслідок будь-яких екстремальних подій. У зв'язку з цим великий інтерес становить практика вироблення, прийняття і реалізації спільних активних дій, яка повинна здійснюватися за певною схемою [5, с. 75]. По суті, вона має бути обов'язковою основою для кожного, хто бере участь у взаємодії з правоохоронними органами.

Така робота повинна ґрунтуватися на принципах діяльності поліції, які останнім часом чомусь мало діють. А саме - головними принципами в діяльності цього органу, якими є верховенство права, дотримання прав і свобод людини, законність, відкритість та прозорість, політична нейтральність, взаємодія з населенням на засадах партнерства, безперервність.

Необхідно детальніше зупинитися на змісті принципу взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства, який означає необхідність забезпечення тісної співпраці поліції з населенням, з територіальними громадами

та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства з метою задоволення їхніх потреб у поліцейських послугах.

Цей принцип також передбачає, що планування і здійснення поліцією службової діяльності здійснюється з урахуванням специфіки регіону та проблем територіальних громад. Рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції. Оцінка рівня довіри населення до поліції проводиться незалежними соціологічними службами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Важливе значення для процесу демократизації суспільства, побудови правової держави, забезпечення законності має взаємодія державних правоохоронних органів з громадськістю. Спільна діяльність поліції і формувань громадськості, які беруть участь у протидії правопорушенням і охороні громадського порядку, формує у свідомості громадян необхідність рахуватися з загальними інтересами, шанобливо ставитися до правових приписів, з гідністю виконувати свої громадянські обов'язки.

Уміння працівників правоохоронних органів будувати взаємовідносини з представниками конкретних громадських правоохоронних об'єднань розглядається як важливий критерій оцінки їх професійного рівня, політичної і правової культури. Для виконання завдань, які постають, на рівні сучасних вимог, необхідно по-новому осмислити набутий досвід, збагатити усі напрямки діяльності новим змістом, докорінно оновити арсенал форм, методів та засобів охорони громадського порядку і громадської безпеки, боротьби з правопорушеннями [6, с. 25].

Зрозуміло, що для забезпечення взаємодії й співпраці та налагодження партнерських відносин між представниками закону і населенням має бути створена якісна нормативно-правова база. Але те, наскільки активно вона впроваджується в життя, залежить від бажання, підготовленості суб'єктів взаємодії будувати свої відносини саме в цьому напрямі. Для цього необхідно формувати у членів суспільства відчуття причетності до правового порядку, відповідальності за стан його охорони й забезпеченості.

На завершення можна зробити висновок про необхідність перегляду видів та форм взаємодії з населенням, які використовувались раніше органами внутрішніх справ, і в оновленому вигляді використовувати їх у взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями, а також запровадити нові форми з урахуванням здобутого досвіду.

Список бібліографічних посилань

1. Филосовский словарь / под ред. И.Т. Фролова. 5-е изд. М. : Политиздат, 1986. 590 с.
2. Музичук О. М. Напрямки вдосконалення взаємодії органів внутрішніх справ з громадськістю в сфері охорони громадського порядку // Право і безпека. 2003. № 3. С. 114–117.
3. Андриашин Х.А., Прудников А.С., Бровко Н.В. Общественные объединения как субъекты обеспечения личной безопасности граждан, охраны общественного порядка и общественной безопасности (на примере участия казачьих объединений): учеб. пособие. М.: ЮИ МВД России, 1998. 64 с.

4. Музичук О.М. Організаційно-правові основи участі громадян в охороні громадського порядку і боротьбі з правопорушеннями: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків: Нац. ун-т внутр. справ, 2003. 20 с.

5. Бандурка О. М. та ін. Партнерські взаємовідносини між населенням та міліцією: підручник. Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2003. 352 с.

6. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина : підручник / за заг. ред. І. П. Голосніченка, Ю. А. Кондратьєва. Київ: Укр. акад. внутр. справ, 1995. 103 с.

Одержано 12.06.2017

УДК 351.81

Володимир Олександрович КУЩЕНКО,

викладач кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5859-5906>;

Денис Володимирович СЕРГІЄНКО,

старший викладач кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8929-4743>

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ДЛЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕДУРИ РЕЄСТРАЦІЇ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ В УКРАЇНІ

На тлі зовнішніх викликів та необхідності України боротися за свою територіальну цілісність та європейський вектор розвитку питання вдосконалення законодавства та покращення роботи органів державної влади стали одними з ключових при проведенні реформ, від яких залежить майбутнє нашої країни.

Тому питання надання адміністративних послуг та створення нових центрів з надання адміністративних послуг в Україні є досить актуальним і потребує подальшого дослідження, оскільки зарубіжний досвід надання адміністративних послуг правоохоронними органами показує високий професійний рівень працівників і, як наслідок, високий рівень довіри населення до правоохоронних органів в цілому.

Однією з найпоширеніших адміністративних послуг, якою користуються майже всі громадяни, є реєстрація транспортних засобів. До реформування правоохоронних органів в Україні цими питаннями займалася Державна автомобільна інспекція. На сьогодні ці послуги надають органи Національної поліції України.

Згідно з Порядком реєстрації транспортних засобів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 07.09.1998 № 1371, новим власникам автомобілів дозволено здійснювати реєстрацію та перереєстрацію